

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Jakuba Camrdy, v právní věci žalobkyně: **MUDr. A. M.**, právně zast. JUDr. Irenou Hučkovou, advokátkou se sídlem 28. října 211, Ostrava – Mariánské Hory, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Ostravě**, se sídlem Na Jízdárně 3, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 1. 2009, č. j. 22 Ca 234/2008 - 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností, podanou osobně dne 25. 3. 2009, se žalobkyně (dále jen stěžovatelka) domáhá zrušení výše označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2008, č. j. 3513/08-1101-807013. Tímto rozhodnutím bylo stěžovatelce zamítnuto odvolání proti platebnímu výměru Finančního úřadu Ostrava I. ze dne 30. 11. 2007, č. j. 196599/07/388914/3334, jímž bylo předepsáno daňové penále na dani z příjmů fyzických osob za období od 1. 1. 2006 do 31. 12. 2006 ve výši 2979 Kč.

Ze soudního spisu vyplývá, že shora uvedený rozsudek, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost, byl zástupci stěžovatelky doručen ve smyslu ust. § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.) ve spojení s ust. § 42 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) v pondělí 9. 3. 2009.

Dle ustanovení § 45c odst. 1 o. s. ř., na jehož použití odkazuje ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s., má-li účastník zástupce s procesní plnou mocí, nařídí předseda senátu doručení písemnosti jen tomuto zástupci. Při doručování písemnosti určené fyzické osobě, kterou si účastník zvolil svým zástupcem, která je oprávněna vykonávat specializované právní poradenství podle zvláštních právních předpisů se použije ust. § 46 o. s. ř. Dle odstavce 3

cit. ust. nebyla-li fyzická osoba zastižena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží.

Dle ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1 o. s. ř.) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Jak vyplývá z obsahu spisu, pokus doručovatele dodací pošty o doručení zásilky zástupci stěžovatelky byl učiněn dne 27. 2. 2009. Vzhledem k tomu, že adresát písemnosti nebyl zastižen, byla téhož dne písemnost uložena na poště. Desetidenní úložní doba zásilky, obsahující rozsudek krajského soudu, skončila dne 9. 3. 2009, a tento den je považován za den jeho doručení (ust. § 50c odst. 4 o. s. ř.).

Za den doručení rozhodnutí, ode kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 5 s. ř. s.), však nelze považovat den, kdy zástupce stěžovatelky zásilku osobně převzal, tj. 12. 3. 2009, neboť se tak stalo až poté, co uplynula desetidenní úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl (§ 50c odst. 4 o. s. ř.).

Protože nebylo prokázáno, že by se zástupce stěžovatelky v místě doručování nezdržoval a uložení písemnosti by bylo jinak neúčinné (ust. § 46 odst. 6 o. s. ř.), přitom tato skutečnost není ani v nyní projednávané kasační stížnosti nikterak zpochybňována a stěžovatelka netvrdí nic, co by nasvědčovalo neúčinnosti doručení uložení, je třeba vycházet z toho, že rozsudek krajského soudu byl účinně uložen na poště dne 27. 2. 2009; za den doručení písemnosti se proto považuje pondělí 9. 3. 2009.

Dle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Ostravě - tj. pondělí 9. 3. 2009. Ve smyslu ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. je den následující po dni doručení považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 106 odst. 2 s. ř. s.

Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak, v návaznosti na výše uvedené, připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - tj. dnem doručení, a to na pondělí 23. 3. 2009. Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. byl tento den posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Nejvyšší správní soud v posuzovaném případě tedy dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost, podaná osobně až dne 25. 3. 2009, byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) a ust. § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a ust. § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 16. dubna 2009

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu